

א

לְטַבֵּל בְּתוֹךְ הָעוֹר שְׁלֶדָה, לְטַבֵּעַ בְּחֵלֶב,
 בְּטָרֶם הוּא יִחְמִיץ בִּי, כָּל עוֹד עוֹדוֹ לָבוֹן.
 לְטוֹוֹת לִי מִהַקּוֹל שְׁלֶדָה אֶת גִּלְמֵ הַשִּׁיבָה.
 לְצוּם אֶת הַמְרָחֵק מִמֶּדָּה עַד גְּיוֹעַ הָרָעֵב.

לְקַרֵּם אֶל הָעֶבֶר שְׁלֶדָה אֶת חֶבֶל הַטַּבּוֹר
 מִמְּנוֹ גַּם אֲנִי נוֹשֵׁם, כְּמוֹ הַיִּיתָ אַח.
 לְסַמֵּר עִם הַשַּׁעַר שְׁלֶדָה בְּעֶרְףְּ הַנִּמְתַּח.
 לְמַחוֹת עִם כָּל הָרֶדֶד שְׁלֶדָה אֶת זְכָר הָאֵפוֹר.

ב

לְקַרֵּם אֶל הָעֶבֶר שְׁלֶדָה אֶת חֶבֶל הַטַּבּוֹר:
 זֹכֵר אֵיךְ שֶׁנִּשְׁבַּתְתָּ בִּי בְּהִיר כְּמוֹ קֶרֶה?
 זֹכֵר אֵיךְ שֶׁנִּשְׁאַתָּ אֶת הָרִיחַ שֶׁהָרָה
 דְּבַר מַה שְׂאֵז נִבֵּט בִּי וְהִלֵּךְ בִּי לְעֵבוֹר? -

עֶבֶר שְׁלֵא רְצִיתָ וְגַם לֹא יִדְעֵתִי אֵיךְ
 לְפַלֵּט מִבְּנֵי מַעִי וְגַם לֹא אֵיךְ לְהַרְגֵי.
 הַקֶּשֶׁב אֶצְלִי בְּפָרֶס - הוּא תוֹפֵחַ כְּמוֹ סְפוּג.
 הַקֶּשֶׁב לְשִׁיר הָעֶרֶשׁ שֶׁל הַדְּפֶקֶת הַדּוֹעֵךְ.

ג

הַקֶּשֶׁב לְשִׁיר הַלֵּכֶת שֶׁל הַדְּפֶקֶת הַגּוֹאֵה
 וְשִׁמְעֵ אֵיךְ הוּא סוֹעֵר יוֹתֵר מִכָּל שִׁירַת נָשִׁים!
 רְאֵה כְּמֵה אֲמַלֵּל הוּא וְעַד כְּמֵה הוּא טַפְּשִׁי
 הַחֲשֵׁק הָעוֹר שְׁלֶדָה אֶל גּוּף חֲלָשׁ, דָּהָה.

אַחֲרֵי שֶׁמְּחוּל הַדָּם הִזָּה יִשְׁקֹט בְּתוֹךְ כְּלִיו,
 שְׁנִינּוֹ נִתְכַּנֵּס שׁוֹתְקִים אֶל תּוֹךְ גְּלִמֵי שִׁיבָה.
 אֲנִי - שֶׁל אֲנַחוֹת; אֶתָּה - שֶׁל אִם טוֹבָה,
 לִינִק מִמְּנֶה נַחַת וְלְטַבֵּעַ בְּחֵלֶב.